

Het Boek Daniël - Nummer Dertien

Het Geheim van de Laatste Dagen

Jeff Pippenger

2023-12-08

Daniël hoofdstuk twee vertegenwoordigt de tweede engel van Openbaring veertien. Als zodanig vertegenwoordigt het de tweede van drie beproevingen, die worden voorgesteld als een proef met betrekking tot het voedsel, gevolgd door een visuele proef, en eindigend met een lakmoesproef. Al deze drie beproevingen, die tevens profetische wegmarkeringen zijn, bestaan in de boodschap van de eerste engel van Openbaring veertien. Evenals de eerste engel van Openbaring veertien bezit ook Daniël hoofdstuk één elk van deze drie beproevingen.

De tweede beproeving, of de boodschap van de tweede engel, begint aan het einde van de eerste beproeving. Hoofdstuk twee volgt op hoofdstuk één. De afsluiting van de tweede beproeving doet onmiddellijk daarop de derde beproeving aanvangen. De tijdsperiode die door de tweede beproeving werd voorgesteld, werd gesymboliseerd door de zeventig jaren van Daniëls gevangenschap, die begonnen met de onderwerping van Jojakim en eindigden bij het decreet van Cyrus. Toen het einde van die zeventig jaren naderde, erkende Daniël door Gods profetisch Woord dat het einde op het punt stond aan te breken.

In het eerste jaar van Darius, de zoon van Ahasveros, uit het geslacht der Meden, die koning gemaakt was over het koninkrijk der Chaldeeën; in het eerste jaar van zijn regering merkte ik, Daniël, in de boeken op het getal der jaren, waarvan het woord des HEEREN tot de profeet Jeremia gekomen was, dat Hij zeventig jaren zou volbrengen over de verwoestingen van Jeruzalem. Daniël 9:1, 2.

Daniël vertegenwoordigt Gods volk in de laatste dagen dat de symbolische betekenis van de zeventig jaren van gevangenschap erkent, en die erkenning vindt plaats kort voordat de zeventig symbolische jaren eindigen. Gods volk heeft de zeventigjarige gevangenschap juist begrepen, maar wat Daniël vertegenwoordigt, is het inzicht dat die zeventig jaren de profetische periode voorstellen van 11 september 2001 tot aan de zondagswet. Voor Daniël eindigden die jaren bij het decreet van Cyrus, hetgeen in de laatste dagen de zondagswet in de Verenigde Staten vertegenwoordigt.

Kort vóór de zondagswet wordt Gods volk gewekt tot het profetische verstaan dat wordt voorgesteld door de symbolische zeventig jaren. Die symbolische jaren begonnen met Jojakim, die 11 september 2001 vertegenwoordigt, toen met de komst van de islam van de derde we de machtige engel van Openbaring achttien neerdaalde en de val van Babylon aankondigde. De val van Babylon vertegenwoordigt de boodschap van de tweede engel, en op 11 september 2001 begon de tweede beproevingsperiode voor hen die het verborgen boekje aten dat in de hand van de engel was. Die periode, voorgesteld door de symbolische zeventig jaren, loopt door tot aan de zondagswet.

Naarmate het einde nadert, zoals uitgebeeld door Daniël in het eerste jaar van Darius, wordt Gods volk gewekt tot de beproeving van het beeld van het beest. Zij hebben voordien enkele van de waarheden begrepen die met de beproeving van het beeld van het beest samenhangen, maar het gedeelte dat zij vlak vóór het einde van de profetische periode van de tweede engel gaan verstaan, is in duisternis verborgen geweest. Zoals Daniël Gods profetische Woord bestudeerde en zich vervolgens bewust werd van de betekenis van de zeventig jaren, werd hij tot gebed geleid, evenals hij tot gebed was geleid toen hij zich bewust werd van Nebukadnezars dreiging op leven en dood met betrekking tot zijn beeld-droom. In Daniël hoofdstuk negen ontving Daniël, evenals in Daniël hoofdstuk twee, terwijl hij bad, profetisch licht.

Ja, terwijl ik nog sprak in het gebed, raakte de man Gabriël, die ik in het begin in het visioen had gezien, mij, snel vliegende, aan omstreeks de tijd van het avondoffer. En hij onderrichtte mij, sprak met mij en zei: O Daniël, nu ben ik uitgegaan om u inzicht en verstand te geven. Daniël 9:21, 22.

De „vaardigheid en het inzicht” die aan Daniël werden gegeven terwijl hij bad, stemmen overeen met zijn gebed in hoofdstuk twee.

Toen ging Daniël naar zijn huis en maakte de zaak bekend aan Hananja, Misaël en Azarja, zijn metgezellen, opdat zij barmhartigheden zouden afsmeaken van de God des hemels aangaande dit geheim, opdat Daniël en zijn metgezellen niet zouden omkomen met de overige wijzen van Babylon. Toen werd het geheim aan Daniël geopenbaard in een nachtgezicht. Toen loofde Daniël de God des hemels. Daniël 2:17–19.

Regel op regel zijn Daniëls twee gebeden hetzelfde gebed. Beide worden gegeven gedurende een geschiedenis die symbolisch de visuele toets van de tweede engel voorstelt, welke zich afspeelt tussen 11 september 2001 en de spoedig komende zondagwet. Met de dreigende doodsbedreiging van Nebukadnezar en de profetische kennis van zowel Jeremia’s zeventig jaren als de eed van Mozes’ zeven tijden, bidt Daniël het gebed van Leviticus zesentwintig, terwijl hij God vraagt hem het laatste profetische geheim van de Bijbelse profetie te openbaren. Het geheim dat Johannes aanduidt als de Openbaring van Jezus Christus.

In hoofdstuk negen bevindt Daniël zich op het overgangspunt van twee koninkrijken. Babylon is zojuist gevallen voor de Meden en Perzen, want het is het eerste jaar van Darius; daardoor wordt Gods volk in de laatste dagen geplaatst op het punt van overgang dat werd gemarkeerd in de beweging van de eerste engel en ook de beweging van de derde engel.

De Filadelfische Milleritische beweging ging in 1856 over in Laodicea, en de Laodiceaanse beweging van Future for America gaat over in de Filadelfische beweging aan het einde van de drieënhalve dagen waarin zij dood op de straat ligt van Openbaring hoofdstuk elf. De beproeving die faalde bij de Filadelfische beweging van de Millerieten van 1856 tot 1863, hield verband met de leer van de „zeven tijden”.

De beproeving voor de Laodicese beweging van Future for America staat in verband met de noodzaak hun verstrooide toestand te erkennen en vervolgens in te gaan in het gebed en de ervaring van Leviticus zesentwintig. Daniël bevond zich op het overgangsmoment tussen de

Babylonische en de Medo-Perzische rijken, en vlak vóór het einde van de periode van zeventig jaar die wordt gemarkeerd door het decreet van Cyrus. De zeventig jaar vormen de context voor Daniëls gebed, en de zeventig jaar vertegenwoordigen Mozes' „zeven tijden”. Beide gebeden van Daniël stemmen overeen met de overgangstijd die in de beweging van de eerste engel, en ook in de beweging van de derde engel, wordt gemarkeerd door de „zeven tijden”.

Het „geheim” dat aan Daniël wordt geopenbaard, is de openbaring van het beeld van Nebukadnezar. Het „geheim” van het beeld van Nebukadnezar in de laatste dagen is dat het acht koninkrijken voorstelt, niet vier. In de voorgaande artikelen die behoren tot de categorie „The Eighth is of the Seven”, is deze waarheid reeds uiteengezet. Binnen dat geheim ligt de openbaring van het overgangspunt wanneer de achtste komt, die uit de zeven is. Het „geheim” van het beeld van Nebukadnezar is de bevestiging van de opstanding van de hoorn van het ware protestantisme en de hoorn van het republicanisme. Beide opstandingen identificeren dat elke hoorn de achtste is, maar uit de zeven; en de overgang van de zesde naar de achtste van beide horens vindt plaats in de profetische context van een beproeving die verbonden is met Mozes' „zeven tijden”. De overgang vindt plaats zoals voorgesteld door Daniël, vlak vóór het decreet van Kores, dat het zondagwetdecreet in de Verenigde Staten voorstelt. Dan wordt bij de zondagwet, in snelle ontwikkelingen, de dodelijke wond van het pausdom genezen, wanneer het pausdom het achtste hoofd wordt dat uit de zeven is, terwijl ook dit een profetische overgang doormaakt, zoals voorgesteld door het beeld van Nebukadnezar in Daniël hoofdstuk twee.

Daarom ging Daniël naar Arioch, die de koning had aangesteld om de wijzen van Babel om te brengen; hij ging en sprak aldus tot hem: Breng de wijzen van Babel niet om; leid mij voor de koning, en ik zal de koning de uitlegging te kennen geven. Toen bracht Arioch Daniël met haast voor de koning en sprak aldus tot hem: Ik heb onder de gevangenen uit Juda een man gevonden die de koning de uitlegging bekend zal maken. De koning antwoordde en zei tot Daniël, wiens naam Beltsazar was: Zijt gij in staat mij de droom die ik gezien heb, en de uitlegging daarvan bekend te maken? Daniël 2:24–26.

Zodra Daniël het geheim geopenbaard is, worden beide zijn namen vermeld, waarmee wordt aangegeven dat hij het verbondsvolk vertegenwoordigt, dat in de laatste dagen zojuist is overgegaan in de Filadelfische beweging van de honderd vierenveertigduizend. Hij openbaart het karakter van Gods dienstknecht door te verzoeken dat niemand gedood zou worden vanwege hun onvermogen het „geheim” te begrijpen. Zijn karakter wordt geplaatst tegenover dat van Arioch, een dienaar van Nebukadnezar, die bij de koning de eer voor zich opeist dat hij Daniël heeft gevonden. Vervolgens maakt Daniël het onderscheid zichtbaar tussen de ware profetische openbaring en die van de Babylonische wijzen, wanneer hij de vraag van Nebukadnezar met een wedervraag beantwoordt en vervolgens, in tegenstelling tot Arioch, geen voordeel trekt uit zijn begrip van het „geheim” om zichzelf te verheffen, maar in plaats daarvan de God des hemels verhoogt.

Daniël antwoordde in de tegenwoordigheid van de koning en zei: Het geheim dat de koning heeft verlangd, kunnen de wijzen, de astrologen, de magiërs, de waarzeggers de koning niet bekendmaken; maar er is een God in de hemel, Die verborgenheden openbaart, en Hij heeft

koning Nebukadnezar bekendgemaakt wat er in het laatste der dagen geschieden zal. Uw droom en de gezichten van uw hoofd op uw leger zijn deze. Daniël 2:27, 28.

Daniël begint zijn uiteenzetting van het „verborgen geheim” door het aan te duiden als een „verborgen geheim” dat verklaart wat er in de laatste dagen zal zijn. Het verborgen geheim van de verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen maakt bekend wat er in de laatste dagen zal zijn. Het beeld van Nebukadnezar is een onderdeel van het verborgen geheim van de laatste dagen dat wordt ontzegd vlak voordat de genadetijd sluit. Het wordt geopenbaard vlak voordat de genadetijd sluit, in de overgangstijd waarin beide horens van het beest uit de aarde de achtste worden, die uit de zeven is, zoals door Daniël voorgesteld in het eerste jaar van Darius.

Wat u betreft, o koning, op uw legerstede kwamen uw gedachten bij u op over wat hierna geschieden zou; en Hij die verborgenheden openbaart, heeft u bekendgemaakt wat geschieden zal. Maar wat mij betreft, deze verborgenheid is mij niet geopenbaard wegens enige wijsheid die ik meer zou bezitten dan enig levende, maar opdat men de uitleg aan de koning bekend zou maken, en opdat gij de gedachten van uw hart zoudt kennen. Daniël 2:29, 30.

Daniël bevestigt de waarheid met een tweede getuige van het feit dat Nebukadnezars droom betrekking heeft op de laatste dagen, wanneer hij zegt: „Hij, die verborgenheden openbaart, maakt u bekend wat geschieden zal”, „hierna”. Vervolgens geeft Daniël te kennen dat het geheim niet aan hem werd gegeven, noch omdat hij over grotere wijsheid beschikte dan enig ander mens, maar dat het „geheim” aan Nebukadnezar werd gegeven „opdat zij de uitlegging bekendmaken”. Het „geheim” werd gegeven ten behoeve van hen die de „uitlegging” van de droom in de laatste dagen aan de geestelijke koning van Babylon zouden voorhouden. Het geheim werd in het bijzonder gegeven voor de honderdvier en veertig duizend, want het „geheim” is bestemd voor hen die in de laatste dagen de uiteindelijke val van Babylon verkondigen. Daarna openbaart Daniël de droom van het beeld, die in duisternis verborgen was geweest en die de beproeving op leven en dood teweegbracht.

Gij, o koning, zaagt, en zie, een groot beeld. Dit grote beeld, welks glans uitnemend was, stond vóór u; en zijn gedaante was vreselijk. Het hoofd van dit beeld was van fijn goud, zijn borst en zijn armen van zilver, zijn buik en zijn dijnen van koper, zijn benen van ijzer, zijn voeten deels van ijzer en deels van leem. Gij zaagt toe, totdat er zonder handen een steen werd uitgehouwen, die het beeld trof aan zijn voeten, die van ijzer en leem waren, en ze verbrijzelde. Toen werden tegelijk het ijzer, het leem, het koper, het zilver en het goud verbrijzeld, en zij werden als kaf van de dorsvloeren in de zomer; en de wind voerde ze weg, zodat er geen plaats voor hen werd gevonden; en de steen die het beeld getroffen had, werd tot een grote berg en vervulde de gehele aarde. Dit is de droom; en wij zullen de uitleg daarvan vóór de koning te kennen geven. Daniël 2:31–36.

Nebukadnezars droom identificeerde de koninkrijken van de Bijbelse profetie vanaf zijn tijd tot aan de laatste dagen, wanneer de honderd vierenveertigduizend, vertegenwoordigd door Daniël in zijn verschijning voor Nebukadnezar, en door de steen die zonder handen werd uitgehouwen, de aardse koninkrijken vernietigen die in het beeld worden voorgesteld, waarna deze steen een berg wordt die de gehele aarde vervult. De droom handelde over de laatste dagen, op het profetische

overgangspunt wanneer aan de honderd vierenveertigduizend het laatste profetische geheim wordt geopenbaard.

Als vaandeldragers van de ware protestantse hoorn dragen zij vervolgens de boodschap van de derde engel naar een stervende wereld. Die boodschap zwelt aan tot een luide roep bij de zondagswet in de Verenigde Staten, wanneer het merkteken van het beest wordt afgedwongen. Vóór dat decreet moeten zij die in de laatste dagen door Daniël worden voorgesteld, worden geconfronteerd met de beproeving van het beeld van het beest. Die beproeving is een visuele toets en vereist dat de bewegingen die het decreet van de zondagswet voortbrengen, worden gezien door hen die door Daniël worden voorgesteld. Zij worden beproefd om te ontdekken of zij de goddelijke methodologie hebben gekozen die hun in staat stelt de beproeving van het beeld te zien die in duisternis verborgen is. Hun beproeving omvat persoonlijke vernedering en belijdenis. Zij houdt een erkenning in dat aan Daniël inzicht werd gegeven in dromen en visioenen; want indien zij weigeren te luisteren naar de stem van Daniël, roepende in de woestijn, dan zijn zij als degenen die in de dagen van Christus de boodschap van Johannes de Doper verwierpen.

Zuster White deelt ons mee dat de boeken Daniël en Openbaring elkaar aanvullen, en het woord „aanvullen” dat zij gebruikt, betekent tot volmaaktheid brengen. Aan het einde van juli 2023 begon de Leeuw uit de stam van Juda de Openbaring van Jezus Christus te ontzegelen, zoals Hij had beloofd te doen vlak voordat de genadetijd zou sluiten. Door dit te doen, wees Hij bijbelse waarheden aan die voordien reeds juist waren begrepen, maar die nu moesten worden verstaan in het kader van de laatste dagen.

Een van die waarheden zijn de twee getuigen van Openbaring elf. Een andere is de geschiedenis die de volmaakte vervulling is van de “zeven donderslagen” van Openbaring tien. Hij heeft waarheden voortgebracht uit de heilige hervormingslijnen die spreken over de teleurstelling van 18 juli 2020. Hij heeft gebruikgemaakt van de vier wegmerken die zich in elk van de heilige hervormingslijnen bevinden, die de geschiedenis van de bekrachtiging van de eerste boodschap tot aan het oordeel uitbeelden, op een wijze die tot dusver nooit is onderkend. Daniël hoofdstuk twee brengt vele van deze begrippen tot volmaaktheid, hoewel deze diepzinnige waarheden in duisternis verborgen zijn voor hen die weigeren de methodologie te eten die als Alpha en Omega wordt aangeduid.

Ter afsluiting van deze studie van Daniël hoofdstuk twee zullen wij enkele van de waarheden en wegmarkeringen samenvatten en met elkaar verbinden die door Daniël hoofdstuk twee tot volmaaktheid worden gebracht. Daarmee stellen wij vast dat het geheim dat in het nachtgezicht aan Daniël werd geopenbaard, juist deze waarheden vertegenwoordigt.

In het volgende artikel zullen wij de samenvatting en conclusie uiteenzetten.

“De Heere heeft Zijn aangewezen werktuigen om mensen te ontmoeten in hun dwalingen en afkeringen. Zijn boodschappers worden uitgezonden om een duidelijke getuigenis te brengen, teneinde hen uit hun slaperige toestand op te wekken en de kostbare woorden des levens, de Heilige Schriften, voor hun verstand te openen. Deze mannen moeten niet slechts predikers zijn, maar dienaren, lichtdragers, trouwe wachters, die het dreigende gevaar zullen zien en het

volk zullen waarschuwen. Zij moeten op Christus gelijken in hun ernstige ijver, in hun bedachtzame tact, in hun persoonlijke inspanningen—in één woord, in heel hun bediening. Zij moeten een levende verbinding met God hebben en zó vertrouwd worden met de profetieën en de praktische lessen van het Oude en het Nieuwe Testament, dat zij uit de schatkamer van Gods woord nieuwe en oude dingen kunnen voortbrengen.” Testimonies, deel 5, 251.